

[Udenrigsministeren]

forhold til tidligere rapporter og erklæringer, men formuleringerne afspejler ganske nøje den praksis, der i de senere år har udviklet sig, og som da også løbende er blevet omtalt her i landet i det udenrigspolitiske nævn. Det har særlig været tilfældet i den periode, hvor forholdet mellem USA og Sovjetunionen var dårligt, og hvor vi som europæiske lande fandt, at vi burde fastholde og virke for den brede Øst-Vest-dialog, herunder når det gælder spørgsmål om nedrustning og våbenkontrol.

I artikel 10 omtales så etableringen af et mindre, teknisk EPS-sekretariat i Bruxelles. Det er hensigten, at den nuværende trojka-ordning, hvorefter en medarbejder fra henholdsvis det forrige og det efterfølgende formandskabsland tilknyttes formandskabets udenrigsministerium, udvides med yderligere 2 medarbejdere. De nærmere bestemmelser om sekretariatets ledelse, sammensætning og fordeling af udgifter er endnu ikke forhandlet indgående. Fra dansk side vil vi fastholde adskillelsen mellem EPS-sekretariatet og de øvrige institutioner i Bruxelles.

Det forhandlingsresultat vedrørende ændringer i Romtraktaten og en EPS-traktat, som jeg her har gennemgået, udgør en helhed. Den videre procedure indebærer, at udenrigsministrene skal afstemme teksterne i forhold til drøftelserne på Det europæiske Råds møde; der er således ikke i øjeblikket endelige tekster, og på ét væsentligt punkt, nemlig når det drejer sig om Europa-Parlamentets rolle, har vi ikke en konklusion, som alle medlemslande har tilsluttet sig.

På mødet i Det europæiske Råd anlagde regeringen den linje at deltage med henblik på at søge de danske synspunkter og de danske interesser tilgodeset. Da drøftelserne sluttede, meddelte regeringen, at den ikke kunne tage stilling til resultatet på dette møde. Det ville efter regeringens opfattelse ikke have været rigtigt at tage stilling i lys af de tilkendegivelser, som fremkom i folketingets markedsudvalg forud for Det europæiske Råds møde.

Det er regeringens opfattelse, at der på Det europæiske Råds møde blev opnået væsentlige forbedringer, og at afgørende danske synspunkter og interesser blev imødekommet. Spørgsmålet om en traktat vedrørende en europæisk union blev ikke berørt. Danmark opnåede den løsning, vi har ønsket, om sik-

kerhed for arbejdsmiljø og for det ydre miljø, samtidig med at der bliver lettere adgang til at træffe beslutninger om åbning af det indre marked, og de præciseringer vedrørende EPS-traktaten, som der blev fremsat ønske om, er imødekommet.

Tilbage står nu spørgsmålet om Europa-Parlamentets rolle, hvor regeringen vil forhandle om en tekst, der udtrykkelig gør det klart, at Europa-Parlamentet ikke får styrket sine beføjelser i forhold til den nuværende situation. Opnås en sådan tekst, er det regeringens overbevisning, at det foreliggende forhandlingsresultat ikke alene klart ligger inden for rammerne af folketingets dagsorden, men at det også i sin helhed imødekommer centrale danske interesser og synspunkter.

Forhandling

Gade (SF):

De lande, der har presset regeringskonferencen igennem, har jo ofte fremført, at formålet var at lette beslutningsprocessen i EF og at gøre EF mere handlingsrettet, og det samme gælder jo de danskere, der har argumenteret for, at vi ikke skulle stå af toget. Og hvad er det så, vi står med i dag? Et samlet forslag, hvorefter der, hvad angår det indre marked, nu kan foretages meget hurtige beslutninger, samtidig med at forslaget om mere magt til EF-Parlamentet gør hele beslutningsprocessen langt mere besværlig. Det viser med al ønskelig tydelighed, at det ikke er beslutningslettelser, der driver en række af de stærke kræfter i EF, men derimod klare politiske mål. Mere magt til EF-Parlamentet er et af dem, mere ensartede regler for at sikre varernes og kapitalens fri bevægelighed et andet. Det er naturligvis helt legitimt, men det er også vigtigt at få det frem i lyset.

På regeringskonferencen er opmærksomheden i stigende grad blevet flyttet fra diskussionen om begrænsningerne i Luxembourgforligets vetoret – og det er jo et gode i sig selv – til, i stedet for, denne satsning på at fjerne enstemmighedsreglerne i en række artikler for at sikre, at det indre marked åbnes fuldt ud i løbet af en kort årrække. Det vil sige, at det forhandlingsresultat, som vi drøfter, består af en række ændringer af Romtraktaten, hvorefter et land indtil i dag har kunnet fastholde egne regler, mod frem-